

Dana Karić

SLOBODNE PTICE LETE VISOKO

Mala knjiga poezije

Srećno Planet

Dana Karić

SLOBODNE PTICE LETE VISOKO

Mala knjiga poezije

Srećno Planet

Beograd, 2015.

Vera

Najlepša reč u Univerzumu!

Veruj u sebe.

Veruj u moć vere.

Veruj u unutrašnju snagu.

Veruj u Univerzum i Duh.

Veruj u sudbinu!

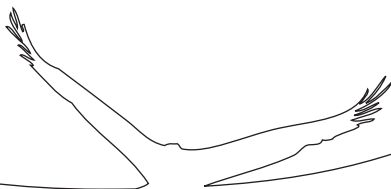
Veruj u radost i pustolovinu.

Veruj u ljubav i mogućnost.

Veruj da snovi postaju stvarnost.

Veruj u čuda.

Sve je moguće.

PREDSTIH
ili
Let nad stranicama Male knjige poezije

Ako pogledamo bilo koju antologiju poezije, videćemo da je uglavnom satkana od stihova ispunjenih bolom zbog Izgubljenog, prazninom zbog Nepronađenog, suzama Razočaranog ili krikom Ostavljenog. Činjenica je da je poetskom biću uglavnom bilo svojstveno da o svojoj sreći „vazda sneva“, a o bolu peva.

„Umeće letenja“, koje u Maloj knjizi poezije opisuje Dana Karić zasnovano je na potpuno suprotnim principima poimanja života. Pesnikinja ispisuje stihove ispunjene radošću življenja, smislom, verom, nadom, igrom... Njeni akordi su lepršavi, vedrog tonaliteta, melodija nežna i topla. Ponekad je to igra reči ispunjena značenjem, najčešće harmonično i suptilno uplitanje individualnog u univerzalno.

Dana Karić peva

o prepoznavanju i bezuslovnoj ljubavi (Suštinski ti),
o harmoniji (Savršeno, Spremna),
o korenima (Drveće, Priroda),
o prepuštanju (Nada),
o svetom trojstvu ljubavi (Ti + Ja = Mi),
o magiji (Novi dan, Vera),
o počecima (Ova godina, Ostavi iza sebe),
o slutnji (Ne razumem),
o povezivanju sa prirodom (Pogledaj oko sebe)

i uvek i iznova o SAMOSPOZNAJI (Prostor, Ja sam, Pusti, Moja istina, Indija).

Jer samospoznaja i jeste put do istinske sreće, ili bar mira koji nesumnjivo ka njoj vodi. Zato poezija Dane Karić odiše smirajem, a ne vapajem duše. Onaj ko je čita ima osećaj da se kupava na samom izvoru života, a onda putuje morima istine do okeana ljubavi. Ta ljubav nije samo polna, ona je univerzalno svojstvo čoveka da voli život koji mu je dat, prirodu kojom je okružen, ljude na koje je upućen. Dana peva o slobodi kojom čovek zaranja u ljubav, o svesnom predavanju svemu što ona nosi. Ključ vrata koja vode u te i takve odaje je vera. Vera u ljude, vera u snove, a pre svega vera u sebe.

I ma koliko da je ispovedna lirika Dane Karić lična, ona postaje univerzalna onoliko koliko su istovetna stanja kroz koja prolazi svako od nas na putu samospoznaje, oslobođanja i ljubavi. Jer samo SLOBODNE PTICE LETE VISOKO.

Dragana Marković

Indija

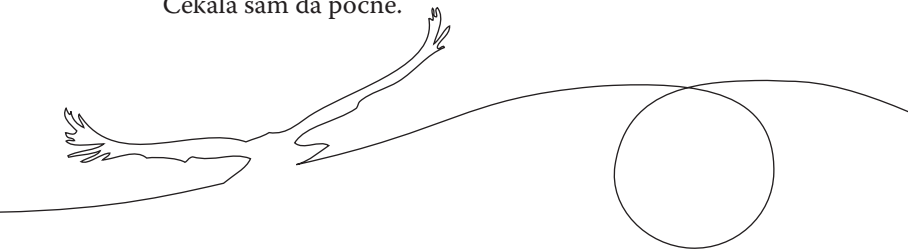
Obasjava me zalazak sunca
Sunce u izmaglici ljubi mi kožu
Noć postaje moj ljubavnik
Sve što sam ja – nebo je.

Volim kreativnost.
Volim inspiraciju,
Vidim kako zalazak sunca navlači prekrivač noći preko mene
To me čini živom.

Kako se svet menja,
Kako život usporava,
Mogu da čujem tišinu
Noćno nebo je ispunjeno zvucima.

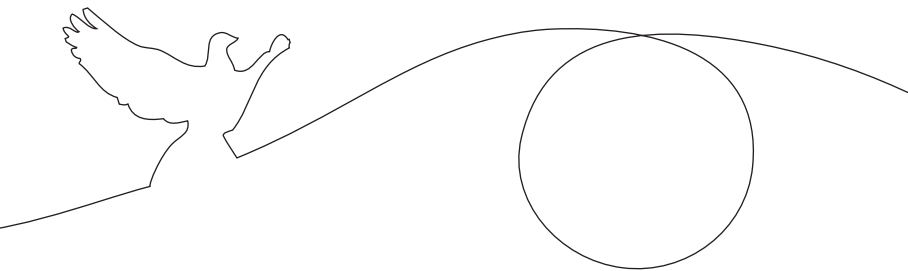
„Ovde sam samo da bih te volelo”, kaže,
„Ovde sam da bih podučavalo,
Da pokažem da noću nije stvarno tišina
Ti možda miruješ tada
Ti si možda spokojan
Ali noć je vreme kada se sve dešava
Kada svet počinje da se leči.”

Slušala sam dok je noć govorila,
Reči su tonule.
Znam da mi nije sve rekla.
Čekala sam da počne.

Rasti u meni

Oseti povetarac na mojoj koži,
U stanju ekstaze.
Zadovoljstvo, blaženstvo, nešto zeleno,
Prirodnjak se u meni budi.
Kao stablo koje raste iz korena
Tako ja rastem u sebi.

Muzo moja, gde si?

Muzo moja, gde si?
Prošlo je mnogo od kada smo se družile
Muzo moja, gde si?
Dođi i donesi ispisanu stranu
Da se lakše setim
Kakva sam bila
Da bih se lakše setila
Potpune i kreativne sebe.

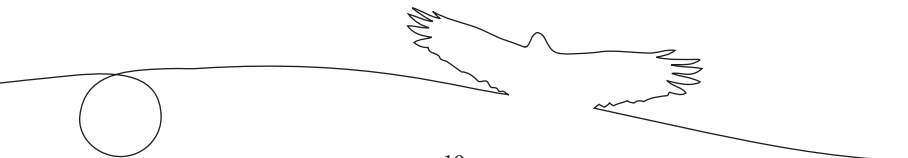

Spremna

Kada sam te upoznala, postala sam potpuna.
Pre tebe je bila samo žarka potreba,
Neispunjena želja, izgubljeno vreme,
Ti si me pokrenuo,
Sa tobom sam živa.

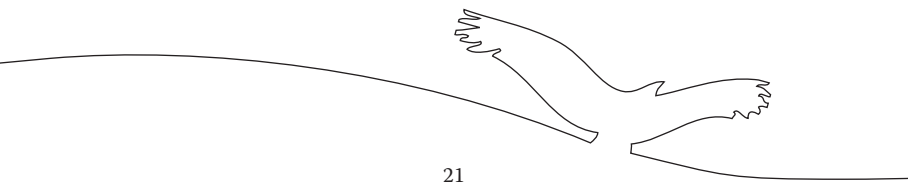
Od kad smo ti i ja postali prijatelji,
Kreativnosti nema kraja,
Otkrila sam lepotu drveća,
Osetila da pripadam prirodi.

Otkad sam te srela, ja sam jedno
Jedno sa majkom prirodom i žarkim suncem
Osetila sam moć laganog povetarca
Osetila sam ljubav mudrog drveća
Otmenost prirode, pomoc svuda pruzana
/pomoć svuda data,
Lekcije da se nauče,
Spremna sam da učim.

Moja istina

Kada sam bila veoma mlada
Provodila sam vreme sanjajući šta ću postati.
Bila sam uporna, nikada nisam sumnjala,
Uvek pozitivna.
Ali, moram da priznam:
Bilo je trenutaka uznemirenosti
Nisam verovala u sebe,
Osećala sam se izgubljeno i usamljeno.
To su bili samo trenuci.
Tada bih rekla sebi:
Ideš pravim putem.
Jedino što znam jeste
Da je moja vera jaka
Postoji put koji pratim
Uvek postoji način
Pronaći ću ga
Inspirisana životom samim,
Verujem u sebe.

Večeras

Večeras – ovo je noć za radovanje,
Večeras – ovo je noć za pamćenje.
Osećam čudnu inspiraciju
Osećam neopisivu snagu
Da napišem šta mi srce govori,
Da pišem do mile volje,
Da osetim da Ljubav koju tražim
Nalazi svoj put do mene.

Život mi je toliko dao

Život mi je toliko dao,
više nego što sam ikada tražila
želela
nadala se.

Život mi je dao mir.
Život mi je dao sukob.
Život mi je dao bol.
Život mi je dao radost.

Jedan me je naučio da prepoznam drugog.
Život me je naučio da prepoznam razliku.

